

Sygn. akt IV KZ 63/15

POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy

w sprawie **Z. W.**

skazanego z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 233 § 1 kk i art. 245 kk i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, bez udziału stron,

w dniu 30 października 2015 r.,

zażalenia skazanego na zarządzenie zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Sądu

Apelacyjnego w Katowicach z dnia 28 sierpnia 2015 r., sygn. akt II AKo 101/15,

o odmowie przyjęcia wniosku skazanego

o wznowienie postępowania sądowego,

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej z dnia 12 marca 2012 roku, sygn. akt III K 1636/07, Z. W. został skazany za przestępstwo z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 233 § 1 k.k. i art. 245 k.k. i in. na karę pozbawienia wolności.

Wyrokiem z dnia 10 stycznia 2013 roku, sygn. akt VII Ka 855/12 Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Zarządzeniem z dnia 10 lipca 2015 roku, II AKo 101/15 zastępca Przewodniczącego Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego w Katowicach wyznaczył skazanemu obrońcę z urzędu, celem sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania.

W dniu 28 lipca 2015 roku obrońca skazanego złożył opinię o braku podstaw do wznowienia postępowania.

W dniu 17 sierpnia 2015 roku skazany złożył wniosek o wznowienie postępowania sporządzony osobiście.

Zarządzeniem z dnia 28 sierpnia 2015 roku (II AKo 101/15) Zastępca Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Katowicach odmówił przyjęcia własnoręcznie sporządzonego przez skazanego wniosku o wznowienie postępowania sądowego zakończonego prawomocnym orzeczeniem.

Na powyższe zarządzenie zażalenie złożył skazany, w dniu 14 września 2015 roku, wnosząc jednocześnie o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu adwokat M. S.. We wniesionym piśmie skazany wskazuje szereg własnych argumentów podważających – zdaniem skazanego - faktyczną podstawę skazania i oceny dowodów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Brak podstaw do uwzględnienia zażalenia.

Zażalenie Z. W. nie mogło zostać uwzględnione. Przypomnieć trzeba, że stosownie do dyspozycji art. 545 § 2 kpk wniosek o wznowienie postępowania (o ile nie pochodzi od prokuratora) jest objęty przymusem adwokackim. Oznacza to bezwzględny obowiązek sporządzenia i podpisania tego pisma procesowego przez adwokata lub radcę prawnego. W tej sprawie obrońca wyznaczony z urzędu do zbadania akt i sporządzenia opinii w przedmiocie istnienia podstaw do wznowienia postępowania, wypowiedział się w tej kwestii negatywnie. Analiza stanowiska obrońcy prowadzi do wniosku, że należycie wywiązał się z nałożonego nań obowiązku. Nie ma powodów do uznania, że opinia dotychczasowego obrońcy jest wadliwa albo niepełna i powinna podlegać dalszej weryfikacji. Wyznaczenie obrońcy z urzędu spełniło wymóg rzetelnego procesu, w ramach standardów tego procesu nie można jednak gwarantować dokonywania przez obrońców tylko takich czynności, które są zgodne z poglądami wnioskodawców. Sąd nie może przy tym wyznaczać kolejnych obrońców z urzędu, aż do uzyskania przez wnioskodawcę oczekiwanego przez niego efektu, stąd jego kolejny wniosek nie mógł zostać uwzględniony (zob. m. in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 27 sierpnia

2008 r., IV KZ 52/08, R-OSN KW z 2008 r., poz. 1711; z dnia 17 września 2008 r., III KZ 92/08, R-OSN KW z 2008 r., poz. 1872).

Z tych względów należało zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.